

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ.

Ἡ πάλαι μὲν περίφημος διὰ τὸν ἐπ' αὐτῆς ναὸν τῆς Οὐρανίας Ἀφροδίτης, γνωστὴ δὲ καὶ σήμερον διὰ τὴν ἐπίζηλον γεωγραφικὴν θέσιν τῆς νῆσος Κύθηρα, εἶναι ὑπὸ τῆς φύσεως πεπρωκισμένη μετὰ τινοσ σπουδαίου μεταλλικοῦ ὕδατος, ἀξίου τῆς προσοχῆς τῶν παθολόγων, ἕνεκα τῶν ἀξιολόγων αὐτοῦ ἱμακτικῶν δυνάμεων καὶ τῆς ὠφελείας, ἣν δύναται νὰ παράσχη τοῖς ἐκ διαφορῶν νόσων πάσχουσι.

Εἰς κοιλάδα τερπνὴν, τέσσαρας περίπου ὥρας τῆς πόλεως ἀπέχουσαν, ὑποκάτω πέτρας μεγάλης ἀναβρῦει τὸ ὕδωρ ἄφθονον καὶ διαυγὲς ὡς ὁ κρύσταλλος, καὶ ἀποτελεῖ ἀκαλαβρείτην καὶ σκολιοδρομόνα βύακα, ὅστις καταβρέων ἑναποθέτει ἐκατέρωθεν τῆς εὐρείας μὲν πρὸς τὰς πηγὰς, βαθμηδὸν δὲ στενουμένης αὐτοῦ κοίτης, στιβάδα λεπτὴν σκωρίας, (ὀξειδίου τοῦ σιδήρου), δι' ὅπερ καὶ τὸ μέρος αὐτὸ ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων καλεῖται εὐστόχως *σιδερόλιμνη*.

Ἐκ τῆς πηγῆς ἀναβλύζον τὸ ὕδωρ εἶναι ψυχρὸν, ἔχει γεῦσιν ὑποσίφουσαν, καὶ ἀναδίδει ἀσθενῆ ὁσμὴν θείου (ὑδρωθειομένου αερίου) προσερχομένην ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως θειούχων ἀλάτων ὑπὸ τῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν. Δις ὑπὸ δύο χημικῶν ὑπεβλήθη τὸ ὕδωρ τοῦτο εἰς ἀνάλυσιν καὶ τῆς μὲν πρώτης ἀναλύσεως τὸ ἐξαχόμενον, γενομένης ὑπὸ τοῦ μακαρίτου καθηγητοῦ Πολίτου, δὲν ἔχομεν δυστυχῶς τῶρα πρόχειρον, τῆς δὲ ὑπὸ τοῦ φιλοπόνου Κ. Λάνδερερ, ἔχει ὡς ἐξῆς.

Κατὰ τὸν Κ. Λάνδερερ δηλονότι συστατικὰ τοῦ ὕδατος εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

1) Χλώριον, 2) ἴχνη βρωμίου ἐλάχιστα, 3) θεϊκὸν ὀξύ, 4) ἀνθρακικὸν ὀξύ ἐλεύθερον καὶ ἠνωμένον μεθ' ὑποξειδωμένου σιδήρου, ὥστε σίδηρος ἐμπεριέχεται ὡς διττανθρακικὸς ὑποξειδωμένος σίδηρος, 5) νάτριον, 6) ἴχνη καλίου, 7) τιτάνιον, 9) μαγνήσιον. Εἰς δὲ τὸν ἐν τῷ ὕδατι καθιζάντα σίδηρον ἀνακαλύπτεται καὶ εὐρωτιώδες ὀξύ, τὸ ὑπὸ τῶν νεωτέρων χημικῶν ἀποκρηκτικῶν ὀξὺ καλούμενον. Τὸ κύριον δὲ συστατικὸν εἰς τὸ ὀφείλονται καὶ αἱ ἀδιαφιλονέκτοι τοῦ ὕδατος τούτου ἱμακτικαὶ δυνάμεις εἶναι ὁ ἀνθρακικὸς σίδηρος, οὗ ἕνεκα κατατάσσεται εἰς τὴν τάξιν τῶν σιδηρούχων ὑδάτων.

Δύναται δὲ τὸ ὕδωρ, φρονεῖ ὁ Κ. Λάνδερερ, νὰ

ὠφελήσῃ ἐσωτερικῶς λαμβανόμενον κατὰ τῶν ἐξῆς νοσημάτων.

1) Κατὰ τῶν πλείστων ἀσθενειῶν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, νευραλγιῶν κλ., 2) κατὰ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ ἥπατος, ἥπατίτιδος χρονίας κλ. 3) κατὰ τῆς σπληνίτιδος καὶ διαφορῶν ἐμφράξεων τῶν ὀργάνων τῆς κάτω κοιλίας, 4) κατ' ἀτονιῶν τοῦ σώματος ἕνεκα ἀπωλείας χυμῶν, καταχρήσεως περὶ τὰ ἀφροδίσια κλ., 5) κατὰ τῆς χλωρίσεως, τῆς τῶν ἐμμήνων ἐπισχέσεως, τῆς δυσμηνορροίας κλ., 6) κατ' ἀτονιῶν τοῦ συστήματος τῆς μήτρας καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προερχομένης ἐνίοτε στειρώσεως, 7) εἰς ἀτονίας τοῦ στομάχου καὶ τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, 8) κατὰ τῶν χρονίων ἰκτέρων.

Πρόσφορος δὲ εἶναι τὰ μάλιστα καὶ ἡ ἐν αὐτῷ καθιζάνουσα ἰλύς πρὸς κατασκευὴν ἰλυολούτρων καὶ ἰλυοκαταπλάσμάτων (*epithemata ferruginosa*), ἅπερ ἐνδείκνυνται κατὰ τινων παθήσεων τῶν ὀστέων, ὡς λ. χ. τῆς ῥαχίτιδος, τῆς σπονδυλαρθροκάκης καὶ τῆς οὔτω δὴ λεγομένης γοναρθροκάκης (*tumor albus*).

Τοιαῦται καὶ τηλικαῦται τοῦ ὕδατος τούτου αἱ ἱμακτικαὶ ιδιότητες· ἐπιφυλασσόμεθα δὲ μετὰ ταῦτα, Θεοῦ ἀρήγοντος, νὰ πραγματευθῶμεν ἐκτενέστερον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1865.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ.

(φοιτητῆς τῆς ἰατρικῆς).

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ἔψη τῶν διαφορῶν τῆς Εὐρώπης ὀρέων. Λευκὸν ὄρος (Σαβοῖα) 4,813 μέτρα. Πυρηνναῖον ἡ ὑψηλότερα κορυφὴ 3,485. Αἶ-να (Σικελία) 3,237. Βουδόσχ (Τρανσυλβανία) 2,924. Σουροῦλ (αὐτόθι) 2,924. Λενίων (Ἀπέννινα) 2,806. Κορυφὴ Λομνὴ τῶν Καρπαθίων 2,704. Monte d' oro (Κορσικὴ) 2,652. Σνεχάτην (Νοεβορηγία) 2,500. Monte Vellino (Ἀπέννινα) 2,393. Ἄθως (Μακεδονία) 2,066. Χουδούχο (Μοραβία) 1,624. Σχνεκόπ (Βοημία) 1,608. Ἐκλα (Ἰσλανδία) 1,557. Ἄδελὰτ (Σουηδία) 1,578. Ὄροι τῶν Γιγάντων (Βοημία) 1,518. Μελανὴ κορυφὴ (Σοτψβέργη) 1,372. Φιχθελβέργη (Σαξωνία) 1,212. Βεσοῦδιον (Νεάπολις) 1,198. Ἐρῦξ (Σικελία) 1,187. Σνόουδεν (Οὐγγαρία) 1,089. Σχεχάλιαν (Σκωτία) 1,039.